

4. Politiet bistaar den tilsynsførende Dyrlæge ved Gennemførelse af det foranævnte Tilsyn.

5. Udgifterne ved fornævnte Tilsyn med Markeder og Dyrskuer afholdes af Statskassen, medens Udgifterne ved Tilsynet med Auktioner samt Bortsalg og Opkøb afholdes af vedkommende Auktionsholder eller den, der lader Bortsalget eller Opkøbet afholde. Landbrugsministeren bemyndiges til at fastsætte den tilsynsførende Dyrlæges Vederlag og de nærmere Regler vedrørende Udøvelse af Tilsynet.

§ 4.

Landbrugsministeren kan efter Forhandling med Landbo- og Husmandsforeningerne fastsætte nærmere Bestemmelser vedrørende Anbringelse og Behandling af Heste og Kreaturer paa Markeder, Bortsalg, Opkøb og Auktioner samt i Samlestalde.

§ 5.

Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte eller af de i Medfør heraf fastsatte Bestemmelser straffes med Bøde.

§ 6.

1. Resolution af 24. Juli 1908 (Bekendtgørelse Nr. 189 af 27. Juli 1908), § 20, Stk. 2, i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, jfr. § 2 i Lov Nr. 139 af 1. Juli 1927, samt § 47 i Næringslov Nr. 138 af 28. April 1931 ophæves.

2. § 14, Stk. 1, i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene ophæves, for saa vidt angaar de i Bestemmelsen indeholdte Regler vedrørende Markeder og Dyrskuer for samt Auktioner over og Opkøb af Heste og Kreaturer.

§ 7.

Denne Lov, der træder i Kraft straks, gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Bevillingen af Markeder har siden Middelalderen været et kongeligt Regale. Grundloven medførte ikke nogen Ændring i disse Forhold, og Markedsordningerne af 1871, 1876, 1894, 1901 og 1908 er derfor alle udstedte som ministerielle Bekendtgørelser alene i Medfør af kongelig Resolution og uden Rigsdagens Mevirk. De nævnte Bekendtgørelser indeholder en samlet Opførelse af de i hele Landet eller enkelte Landsdele tilladte Markeder samt enkelte andre almindelige Bestemmelser om Markedernes Afholdelse.

De nævnte Bekendtgørelser bemyndiger derhos vedkommende Ministerium, d. v. s. indtil 1914 Indenrigsministeriet, fra 1914 —27. Handelsministeriet og fra 1927 Land-

brugsministeriet, til at foretage saadanne mindre Forandringer i Markedsordningen, som i Tidens Løb maatte vise sig hensigtsmæssige, og i Henhold til kgl. Reskript af 16. Februar 1825 kunde nye Markeder tillades af Kancelliet, senere vedkommende Ministerium, ved en ad mandatum udfærdiget allerhøjeste Ordre. I denne Form har Tilladelser til at oprette nye Markeder været givet lige indtil 1931, da det i Næringslovens § 47 blev fastsat, at Tilladelse til Afholdelse af Marked skulde meddeles af Landbrugsministeriet.

Den sidst udstedte, almindelige Markedsordning, er fastsat ved kongelig Resolution af 24. Juli 1908 (Bekendtgørelse Nr. 189 af 27. Juli 1908) og den maa, i hvert